

در راستای ضرورت جبران عقب‌ماندگی‌های دستمزد کارگران مطرح شد:

لزوم ترمیم قدرت خرید کارگران

گروه اقتصادی

دستمزد کارگران همواره یکی از ارکان اصلی اقتصادوعاملی تعیین‌کننده درمعیشت میلیون‌ها خانواربوده‌است. درسال‌های اخیر، باافزایش نرخ تورم و جهش قیمت کالا‌های اساسی قدرت خرید کارگران به‌طورمحسوسی کاهش یافته‌وفاصله بین درآمد و هزینه‌های زندگی به شکلی نگران‌کننده افزایش پیدا کرده‌ است. این وضعیت نه‌تنها معیشت کارگران و خانواده‌های آنان را تحت تأثیر قرار داده، بلکه پیامدهای اقتصادی را نیز همراه داشته‌ است. درحقیقت مطلوب است تا عنوان بداریم که کاهش قدرت خرید منجر به افت سطح رفاه، کاهش تقاضای داخلی، افزایش مشکلات معیشتی و درنهایت کاهش بهره‌وری نیروی کار

شده‌ است و برهمین اساس کارشناسان و فعالان حوزه کارهمواره برترمیم‌قدرت خرید کارگران تأکید می‌دارند. به بیان دیگر ترمیم قدرت خرید و بهبود معیشتی کارگران افزون برحل مشکلات این قشر می‌تواندبسترسازافزایش بهره‌وری وتقویت تولیدنیز باشد بمعقیده کارشناسان مربوطهعقب‌ماندگی‌های مزدی کارگران توأمان با تورم جهشی بسیاری از هزینه‌های زندگی را ازجمله مسکن، مواد غذایی، بهداشت و آموزش را افزایش داده‌ است.

در چنین شرایطی، دستمزد کارگران نه‌تنها باید متناسب با تورم افزایش یابد، بلکه سیاست‌های جبرانی نیزبرای ترمیم قدرت خریدآن‌ها مورد توجه قرارگیرد چراکه تقویت دستمزدهای تواننده‌بافزایش قدرت خرید، رونق کسب وکارهاورشد اقتصادی کمک

ناصر چمنی، فعال کارگری:

اجرای ماده ۴۱ قانون کار گامی اساسی برای ترمیم قدرت خرید کارگران است

ناصر چمنی، فعال کارگری در گفت‌وگو با خبرنگار «رسالت» به تشریح ضرورت جبران عقب‌ماندگی‌های دستمزد کارگران پرداخت و با بیان اینکه عقب‌ماندگی دستمزد مختص یک‌الی دوسال گذشته نیست، تشریح کرد: عقب‌ماندگی‌های موجود در حوزه دستمزد طی این سال‌ها به‌موجب افزایش تورم تشدید شده‌ است. وی افزود: جامعه کارگری همواره در تمامی صحنه‌ها حضور داشته و در زمان جنگ تحمیلی نیز رشادت‌های فراوانی داشتند و برهمین اساس امروز بیش از ۱۴۰۰ شهید کارگری داریم که جان خود را فدا کردند و در ۸۰ سال جنگ خواستار افزایش حقوق نشدند و حقوقشان نیز افزایش پیدا نکرد.

چمنی با بیان اینکه افزایش تورم طی سال‌های اخیر قدرت خرید کارگران را کاهش داد، تصریح کرد: دستمزد جامعه کارگری همواره پایین بوده‌ است و طی سالیان اخیر نیز دولت‌ها کاستی‌های بودجه‌ای خود را از طریق عدم افزایش حقیقی دستمزد پوشش دادند. براین اساس، توأمان با افزایش تورم، رفته‌رفته عقب‌ماندگی‌های دستمزد جامعه کارگری افزایش یافت.

فعال جامعه کارگری همچنین خاطر نشان کرد: شاخصی

کارگامی اساسی و مهم است چرا که در این قانون به صراحت مشخص شده که میزان دستمزد می‌بایست متناسب با تورم باشد. بنابراین اجرای این قانون و به تناسب رسیدن میزان دستمزد با تورم می‌تواند امری حائز اهمیت باشد

و مشکلات جامعه کارگری را مرتفع سازد.

چمنی با تأکید بر ضرورت جبران عقب‌ماندگی‌های دستمزدی کارگران گفت: دولت باید در سال جاری شرایطی را رقم بزند که عقب‌ماندگی‌های مطرح جامعه کارگری در حوزه دستمزد جبران شود و با تورم تناسب پیدا کند.

وی در پایان این گفت‌وگو با تأکید بر ضرورت ترمیم قدرت خرید کارگران بیان داشت: اگر چاره‌اندیشی جدی برای حل مشکلات جامعه کارگری نداشته باشیم، در سال آینده شاهد تشدید مشکلات این قشر خواهیم بود. در این راستا نیاز است تا در راستای بهبود قدرت خرید کارگران تلاش جدی بداریم. همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره گشت جامعه کارگری ۵۰ درصد از جامعه را تشکیل می‌دهد و بی شک کاهش قدرت خرید در این قشر سبب افزایش رکود در جامعه خواهد شد و به تولیدکننده و تولید آسیب خواهد رساند.

تحت عنوان خط فقر وجود دارد که اگر این شاخص را با دستمزد جامعه کارگری مقایسه کنیم خواهیم دید که بسیاری از افراد این جامعه بزرگ، یک سوم خط فقر را نیز دریافت نمی‌کنند. او با اشاره به مشکلات ناشی از جهش تورمی متذکر شد: طی سال‌های اخیر جهش تورمی مشکلات جامعه کارگری را تشدید کرد و سبب شد تا فشار معیشتی این قشر دوچندان گردد. وی با اشاره به جمعیت جامعه کارگری در کشور، توجه به این قشر را امری دارای اولویت خواند و در این باره همچنین یادآور شد: جامعه کارگری که از آن سخن می‌گوییم جامعه کوچکی نیست و بیش از ۵۰ درصد جامعه را تشکیل می‌دهد. بنابراین توجه به این قشر از ضرورت چندچندانی برخوردار است. چمنی با بیان اینکه کارگران بسیاری از اقدام معیشتی را از سفره خود حذف کرده‌اند، گفت: متأسفانه امروز جامعه کارگری برای گذراندن حداقل امکانات دچار مشکلات است و ناچار شده از سبد معیشتی خود اقلام متعددی را حذف کند.

وی اجرای ماده ۴۱ قانون کار را گامی مؤثر در بهبود معیشت جامعه دانست و همچنین ادامه داد: اجرای ماده ۴۱ قانون

بیرامون ضرورت توسعه آموزش دیجیتال در کاهش نابرابری آموزشی در مناطق محروم مطرح شد:

راهی برای برابری آموزشی

مهارت‌های دیجیتال به معلمان و دانش‌آموزان است. برگزاری دوره‌های آموزشی برای معلمان در خصوص استفاده از ابزارهای دیجیتال و پلتفرم‌های آموزشی آنلاین می‌تواند تأثیر زیادی بر کیفیت تدریس آنلاین داشته باشد. علاوه بر این، دانش‌آموزان نیز باید با ابزارهای دیجیتال و شیوه‌های نوین یادگیری آشنا شوند. برگزاری کارگاه‌های آموزشی در مدارس و روستاها برای افزایش مهارت‌های دیجیتال می‌تواند به ارتقای سطح آموزش کمک کند.

در نهایت، توسعه آموزش دیجیتال در مناطق محروم به عنوان یکی از مؤثرترین راه‌حل‌ها برای کاهش نابرابری‌های آموزشی فراهم آوردن فرصت‌های متخصص و تجهیزاتی آموزشی را کاهش می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز تغییرات مثبت و پایدار در فرآیند یادگیری و آموزش می‌شود. همچنین، آموزش دیجیتال این فرصت را به دانش‌آموزان می‌دهد که از آموزش‌های به‌روز و متنوع در زمینه‌های مختلف علمی بهره‌مند شوند. با گسترش این نوع آموزش، می‌توان شاهد کاهش شکاف‌های آموزشی میان مناطق شهری و روستایی بود. علاوه بر این، ارتقای مهارت‌های دیجیتال در بین دانش‌آموزان و معلمان نه تنها توانمندی‌های فردی را افزایش می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز تحول و نوآوری در نظام آموزشی کشور می‌شود. با این حال، برای تحقق کامل این اهداف، نیاز است که مشکلات زیرساختی مانند اینترنت پرسرعت، تجهیزات دیجیتال مناسب و آموزش‌های لازم به‌طور جدی حل شوند. دولت‌ونها‌های مختلف باید در این زمینه سرمایه‌گذاری بیشتری انجام دهند تا توسعه آموزش دیجیتال به یک فرآیند پایدار و مؤثر تبدیل شود. همچنین، تقویت همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه می‌تواند به ارتقای کیفیت آموزش و بهره‌گیری از تجارب جهانی کمک کند. در مجموع، توسعه آموزش دیجیتال می‌تواند نقش یک کاتالیزور را در برابری فرصت‌های آموزشی ایفا کند و به ایجاد جامعه‌ای عادلانه‌تر و پیوسته‌تر کمک کند. از آنجا که آینده مناطق محروم راه‌اندازی کند. همچنین، بخش خصوصی و سازمان‌های غیرانتفاعی می‌توانند در این مسیر همکاری کنند تا تجهیزات آموزشی به‌طور گسترده‌تری در اختیار دانش‌آموزان قرار گیرد. یکی دیگر از اقدامات مهم، آموزش

محدودیت‌های جغرافیایی را از میان برمی‌دارد، بلکه به‌ویژه برای دانش‌آموزان در مناطق دورافتاده، فرصتی برای یادگیری از معلمان و اساتید مجرب فراهم می‌آورد. به این ترتیب، آموزش دیجیتال می‌تواند به کاهش فاصله آموزشی میان مناطق شهری و روستایی کمک کند. توسعه آموزش دیجیتال در مناطق محروم همچنین می‌تواند باعث ارتقای سطح علمی و فرهنگی این مناطق شود و فرصت‌های جدید شغلی و اقتصادی را برای جوانان این مناطق فراهم آورد. در دنیای امروز، مهارت‌های دیجیتال به یکی از ضروریات بازار کار تبدیل شده‌ است. با گسترش آموزش دیجیتال، دانش‌آموزان و دانشجویان در این مناطق می‌توانند مهارت‌های خود را در زمینه‌های مختلف از جمله برنامه‌نویسی، طراحی گرافیک، تولید محتوا و سایر زمینه‌های مرتبط با فناوری اطلاعات بهبود بخشند. این امر می‌تواند به توانمندسازی جوانان و کاهش نرخ بیکاری در این مناطق کمک کند.

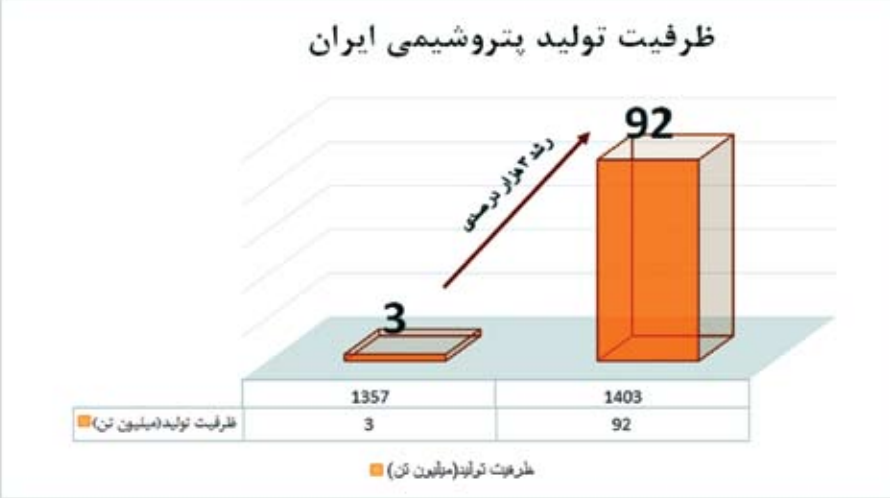
چالش‌ها و موانع موجود

باوجود مزایای فراوان آموزش دیجیتال، چالش‌هایی همچنان پیش روی توسعه این نوع آموزش در مناطق محروم وجود دارد. یکی از مهم‌ترین موانع، عدم دسترسی به اینترنت پرسرعت در بسیاری از این مناطق است. در بسیاری از نقاط روستایی، زیرساخت‌های اینترنتی کافی وجود ندارد و سرعت پایین اینترنت مانع از دسترسی مؤثر به منابع آموزشی آنلاین می‌شود. این کمبود زیرساخت‌ها می‌تواند باعث شود که حتی اگر محتوای آموزشی آنلاین نیز در دسترس باشند، دانش‌آموزان نتوانند به‌طور مؤثر از آن‌ها بهره‌برداری کنند. از دیگر مشکلات، کمبود تجهیزات دیجیتال نظیر لپ‌تاپ، تبلت و گوشی‌های هوشمند

زهاریمکی

صنعت پتروشیمی ایران از سال ۱۳۵۷ تا ۱۴۰۳ تغییرات زیادی را تجربه کرده‌ است. در ابتدای انقلاب اسلامی، ظرفیت تولید پتروشیمی در کشور حدود سه میلیون تن بود، که نتایجی از این ظرفیت فعال بود. اما، در طول این سال‌ها، با سرمایه‌گذاری‌های عظیم و توسعه تکنولوژی، ظرفیت تولید پتروشیمی ایران به بیش از ۹ هزار میلیون تن رسید. پیش‌بینی می‌شود که این رقم تا سال ۱۴۰۷ به ۱۰ میلیون تن افزایش یابد، که بیانگر رشد چشمگیر این صنعت در کشور است. ایران هم‌اکنون با ظرفیت ۹۲ میلیون تن تولید، یکی از بازیگران مهم در صنعت پتروشیمی منطقه است.

مهمی در خلق ارزش افزوده و ایجاد شغل ایفا می‌کند. محصولات پتروشیمی ایران به‌عنوان مواد اولیه در بسیاری از صنایع مهم جهانی استفاده می‌شوند. گسترش این صنعت کمک کرده‌ است تا ایران به یکی از صادرکنندگان عمده محصولات پتروشیمی تبدیل شود. ارزش صادرات خود را به‌طور چشم‌گیری افزایش دهد. انتظار آرزآوری، صنعت پتروشیمی یکی از ستون‌های مهم برای تأمین ارز مورد نیاز کشور بوده‌ است. با توجه به محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های اقتصادی، ارز حاصل از صادرات محصولات پتروشیمی به‌عنوان یک منبع کلیدی برای واردات ضروریات و کاهش کسری تجاری کشور عمل کرده‌ است.

افزایش چشمگیر تولیدات پتروشیمی

میزان تولید پتروشیمی در ایران نیز شاهد افزایش‌های قابل توجهی بوده‌ است. در سال ۱۴۰۰، تولید سالانه پتروشیمی ایران حدود ۶۷ میلیون تن بود، که این رقم در سال ۱۴۰۲ به حدود ۸۲ میلیون تن رسید. همچنین، در آذر ۱۴۰۲، تولید پتروشیمی نوری نسبت به سال گذشته با رشد ۲۳۰ درصدی مواجه شد و از ۱۰۴ هزار تن به ۳۴۴ هزار تن رسید. این افزایش تولید نشان‌دهنده بهبود تکنولوژی و بهره‌وری در صنعت پتروشیمی کشور است.

پروژه‌های توسعه‌ای و آینده صنعت پتروشیمی

در راستای توسعه صنعت پتروشیمی، ایران در حال اجرای پروژه‌های متعددی است. طبق گزارش‌ها، تا پایان سال ۱۴۰۳، ایران قصد دارد ۱۳ پروژه جدید پتروشیمی را به بهره‌برداری برساند که این امر ظرفیت تولید کشور را ۳۵ میلیون تن افزایش خواهد داد. با توجه به این طرح‌ها، تولیدات پتروشیمی ایران تا سال ۱۴۰۷ به ۲۰۰ میلیون تن خواهد رسید. این افزایش ظرفیت، ایران را به یکی از تولیدکنندگان برجسته جهانی تبدیل خواهد کرد. در نهایت، صنعت پتروشیمی ایران نه تنها در زمینه تولید بلکه در زمینه صادرات نیز رشد چشمگیری داشته‌ است. در پنج ماه اول سال جاری، صادرات پتروشیمی ایران ۱۲/۸ درصد افزایش یافته‌ است و ایران توانسته ۲۴/۵ میلیون تن محصولات پتروشیمی را صادر کند که به درآمدی معادل ۹/۸ میلیارد دلار منجر شده‌ است.

عوامل مؤثر بر افزایش ظرفیت

عوامل متعددی در افزایش ظرفیت تولیدات پتروشیمی نقش داشته‌اند که ازجمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به اصلاحات نهادی، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و سیاست‌های حمایتی دولت اشاره کرد. اصلاحات در قوانین و مقررات اقتصادی و ایجاد بستر مناسب برای سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی باعث شده‌ است که این صنعت ارزش پایداری برخوردار شود.

اهمیت صنعت پتروشیمی در اقتصاد ایران

صنعت پتروشیمی به‌عنوان یکی از ارکان اساسی اقتصاد ایران، نقش

رشد ۳ هزار درصدی ظرفیت تولید

صنعت پتروشیمی ایران از ۱۳۵۷ تا ۱۴۰۳